

Gospel Riders

-moottoripyöräkerho ry

44. vuosikerta

Jäsenlehti 2/2024

Pääkirjoitus

Jukka Parkkinen

Eri tavoin

Hyvä saarna on mielestäni selkeä, johdonmukainen, yksinkertainen ja helppo seurata. Pääsen välillä yhden päivän aikana kuulemaan saarnan pari kertaa. Hyvä puhe on myös rakenteeltaan samanlainen, helppo seurata. Liian usein kuulen sanomaa, joka pomppii sinne tänne niin, että puolivälissä ei kyllä muista mistä kaikki alkoi. Pomppiva saarna tai puhe saa minut nukahtamisen partaalle. Tulee mieleen, että puhuja yrittää viehittää eri suuntiin heittämällä vakuuttaa kuulijan, minähän tiedän ja osaan.

Rukous oli tekstinä toukokuun alun viikonloppuna. Mene kammioosi ja hiljennä, sillä sinun Jumalasi tietää, mitä tarvitset. Miestenpiirissä mies nosti kädet ylös hengellistä laulua laulaessamme. Koin sen olevan hienoa rukousta. Ystävällä on monia sairauksia, vaivoja ja kipuja. Niiden puolesta on rukoiltu yhdessä. Mies tuli luokseni ja valitti polveaan. Kosketin sitä ja mies kertoi, että heti tuli lämpö ja kipu poistui.

Tuossa oli monia esimerkkejä rukouksesta. Olemme saaneet erityisen osan, kun voimme olla kaikkivaltiaan Jumalan kanssa yhteydessä monin tavoin. Olisi vaikea antaa sääntöjä oikeaan rukoilemiseen. Rukousta hiljaisuudessa, rukousta musiikin tunnelmassa, rukousta yhdessä ja yksin.

Ajoimme moottoripyörällä vaimoni kanssa lyhyen kolmensadan kilometrin matkan. Sää oli kohtalainen, riittävän lämmin. Kotiin saavuttuamme totesimme, että oli hyvä retki. Ajatus, että jatkaisimme matkaa ja mittaa tulisi kolme kertaa enemmän. - Ei näillä vuosilla, totesi vaimoni.

Vuodet etenevät. Ikä tuo rajoituksia. Oma pohdintani oman elämäni sisällöstä on ajankohtainen. Vaimoni jää kesän jälkeen eläkkeelle. Ystäväni miestenpiirissä pohti omaa elämäänsä: Olen 80-vuotias, milloin voin ottaa rennosti? Toisaalta elämäni ainut hyvä tulee aktiivisesta seurakuntaelämästä. Haluan olla mukana niin kauan kuin on mahdollista.

Olen tietoisesti vähentänyt erilaisia velvoitteita. Musiikkikeikat minimiin. Pari vuotta sitten viikossa oli monia esiintymiä. Nyt riittää kerta viikkoon. Lähimmäistapaamiset, rukoustyö? Kerhon toimet ovat luonnollisesti suuri tekijä ajankäytössäni. Varsinkin kesällä jokaiselle päivälle riittää kerhoasioita. Sisäinen pohdinta: Kuinka paljon voin ottaa aikaa itselleni ja vaimolleni yhteisten eläkepäivien alkaessa?

Nyt olen tapani mukaan pomppinut rukousaiheen kanssa. Tiedän, että monille on vaikea pysyä ajatuksenkulkuni mukana. Minulle suuri nautinto on olla

erilainen. Jo koulussa kyseenalaistin opettajien tapoja ja aineiden sisällön tarpeellisuutta. En voinut hyväksyä perusteellista perehtymistä vaikkapa matematiikkaan. Olen havainnut olleeni oikeassa. Tavallinen ihminen ei tarvitse elämässä kuin hyvän ja nopean prosenttilaskutaidon.

Pääkirjoituksen punaisen langan piti olla siinä, että myöntää omat heikkoudet. Kukaan ei ole kiinnostunut ihmisestä, joka kerskaa taidoillaan. Suomalainen osaa olla vaatimaton ja hiljainen. Kerhossamme on paljon palvelijoita. He ruokoilevat kerhomme puolesta. Palvella hiljaisuudessa ilman sädekehää. Jumala kertoo vanhassa ja uudessa testamentissa sen, mitä Hän kaipaa. Auttakaa toisia, muistakaa sairaita ja yksinäisiä. Se on hyvää Jumalan palvelemista. Usva veden päällä kesäisessä Suomessa on kuin Pyhä Henki. Kulkee ja etenee hiljaa, miten tahtoo. Ei väellä ja voimalla tai puheen kiihkeydellä. Elämään kuuluu sen eri vuodet. Elämään kuuluu kaikki sen koukerot. Lahjanantaja tietää, mitä antaa. Laulussa sanotaan 'ei omin voimin, ei omin toimin'. Ole ystäväni turvallisina mielin. Hän on sinut nimeltä kutsunut. Hän on sinut.

Jukka Parkkinen

Gospel Riders

ISSN 1235-3477

Jäsenlehti

Päätoimittaja:

Jukka Parkkinen

044 045 1001

soittaa@gmail.com

Kansikuva: Väinö Huusko, GR Lahti 25-v. juhlan alottus motoristihenkisellä messulla Asikkalan kirkossa.

Seuraava kerholehti ilmestyy syyskuussa 2024. Aineistopäivä on 15.8. 2024. Aineistot on toimitettava Jukka Parkkiselle osoitteella soittaa@gmail.com.

Mainosmyynti: Euroll Oy/Reijo Ruotsalainen,
0400-562 088 reijo.ruotsalainen@gmail.com

Julkaisija: Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry
Painopaikka: Ab Forsberg-Rahkola Oy, Pietarsaari

Puheenjohtajan palsta

Ilpo Varha

MOTO - RISTI

Moto ja risti. Nuo kaksi sanaa kuvaavat parhaiten harrastustamme. Moottoripyörät tuovat suurta iloa ja yhteisöllisyyttä elämäämme ja risti symboloi meille Kristusta ja elämämme päämäärää. Voisikin sanoa, että juuri me olemme oikeita motoristeja sanan molemmissa merkityksissä.

Ajokausi on taas vauhdissa ja kokoontumiset alkaneet. Olemme saaneet kokea yhteyttä niin Larsmon vastuunkantajapäivillä kuin monissa motoristikirkkoissa kautta maan. Itseasiassa tapahtumia on niin paljon, ettei kaikkiin pysty osallistumaan ja päällekkäisyyksiä on paljon. Mutta on vain hyvä, että on valinnanvaraa.

Olemme kokeneet motoristien yhteyttä myös mm. Smoton (= Suomen motoristit) vuo-

sittaisilla Hymyilevän Motoristin Kevätpäivillä (HMKP). Vanha tuttumme Riku Routo moottoripyörämuseolta oli tällä kertaa mukana järjestelyissä. Pyöriä oli satoja. GR-katoksella jaettiin MoRaa ja jokunen keskustelukin käytiin.

Kun kerroin erälle hieman varautuneelle motoristille, että missiomme ei ole tyrkyttää vaan pitää tarjolla, vapautui hän heti ja voitiin muutama sana vaihtaakin. Jatketaan samalla linjalla, jutellaan moottoripyörästä ja kaikesta meitä yhdistävästä, niin pääsemme lähelle ihmisiä ja kiinnostus voi herätä myös meidän varsinaista sanomaamme kohtaan.

Ride on, Gospel Rider!

Ilpo
President

Erno Kostamon tarina jatkuu

Kerhon puheenjohtaja Ilpo Varha oli rohkea tarttuessaan viime vuonna mahdollisuuteen olla tukemassa Erno Kostamon kilpailemista Mansaarella. Erno oli myös mukana osastolamme Helsingin MP-messuilla.

Jälleen tänä vuonna olemme Ilpon rohkaisemina mukana Ernon kilpakaudessa hyvinkin näkyvästi. Varikolla ja kisapyörien tankin yläosassa on kerhomme tunnukset. On erittäin huimaa juttua.

Hyödyntäessämme Tässä on tie -lehden kaltaista työkalua, tarinointia suoraan suomalaisten arkeen, voimme kertoa ja antaa lähimmäisillemme ihmisten omaan elämään liittyviä heitä kiinnostavia tarinoita. Lehdessä on juttu muun muassa huutokauppakeisarista ja uskovaista vihellyksen mestarista, mitä itse käytän yhtenä keskustelun avauksena. Autoilija Taa- vetissa tuli juttelemaan: 'Joo, on mullakii pyörä'. Minä siihen: 'Okei, tässä sulle meidän kesälehtemme. On muuten yks kilpapyöräilijä mukana,

sponsataan.' Mies kysyi: 'Ai kuka?' Vastasin hänelle: 'Erno Kostamo!' ja mies siihen: 'Oho, mä tunnen sen. Hienoa, luenpa lehden.' Toinen esimerkki: 'Mahtavaa, sulla on siisti t-paita ja lippis.' – 'Joo-o, kattoppa lippaa?' – 'Mä tunnen Ernon ja tossa on sen nimmari.'

Jukka Parkkinen

Sisällysluettelo

- 2 Pääkirjoitus
- 3 - Puheenjohtajan palsta
- Sisällysluettelo
- Tapahtumakalenteri
- 4 MP-messuja ympäri Suomea
- 6 Viikonloppu Larsmossa
- 7 Syntymäpäivillä
- 8 Motoristikirkkoja
- 10 Alueuutisia
- 11 Route 66 toukokuussa 2024, osa 1
- 12 Ruosteenpoistoa Porissa
- 14 GR Lahti 25v.
- 15 - Hengellinen palsta
- Syyskokouskutsu
- 16 Alueosastot ja yhteystiedot

Tapahtumakalenteri 2024

Gospel Riders -tapahtumia:

- 5.-7.7. MOJ-meeting, Tuusniemi
- 7.-15.7. Gospel Riders Enduro Tour
- 8.-16.8. Gospel & Prayer Tour

Muita tapahtumia:

- 31.7-4.8. EMC-rally, Marienberg, Saksa

MP-messuja ympäri Suomea

Jyväskylä

Olemme jälleen osallistuneet Gospel Riders -kerhona JMK:n (=Jyväskylän Moottoriklubi ry:n) järjestämään MP-näyttelyyn Jyväskylän Hipposhallissa 13.-14.4.2024. Olemme vuodesta 1990 alkaen (yhtä koronavuotta lukuunottamatta) joka vuosi olleet kyseisessä näyttelyssä. Teemme yhteistyötä GR-Savon kanssa; Martti Olsen kävi näyttelyssämme ja sai meiltä mukaansa Kuopion näyttelyyn soveltuvan aineiston, julisteet, Roll-up:n, ym.

Näyttelyssä kävi n. 6000 näyttelyvierasta. Kerhomme osastolla eri tehtäviin osallistui reilu tusina kerhomme jäsentä.

Tarkoituksemme on olla näkyvillä, jakamassa keskusteluin ilosanomaa ja motoristiraamattuja sekä Tässä on tie -lehteä ja kertomalla kerhomme toiminnasta, kesän tapahtumista sekä kutsumalla motoristeja mukaan eri tilaisuuksiin ja liittymään kerhoomme.

Ensisijainen tarkoituksemme ei ole tuputtaa, vaan olla matalan kynnyksen kohtaustapaikka. Kahvin ja muun tarjontaan kera jaamme ilosanomaa, ja olemme valmiit vastaamaan kaikille kysyjille, mihin toivomme perustuu.

Oli ilo, että osastollamme kävi paljon nuoria sekä näyttelyasettajia ja joidenkin puolesta saimme rukoilla. Myös jäsenyydestä kiinnos-

tuneita kävi osastolla - lupasivat tulla kesän tapahtumiin, joita meillä on lähitöillä useita; Tammijärven, Sumiaisten, Saarijärven ja Vesalan motoristikirkot. Myös Sam Childers USA:sta (konekiväärisaarnaaja) vierailee Jyväskylässä.

Terveisin, Heikki Taipale

Pori

Maaliskuun 2.-3. päivä pidetyssä Porin MP-messutapahtumassa oli mukana Gospel Ridersin Satakunnan alue.

Kuopio

Kuopiossa pidettiin 27.–28.4. Kuopion Moottoripyöräclubi (KMC) r.y:n järjestämä mp-näyttely, joka oli kävijämäärältään Suomen toiseksi suurin, 6863 kävijää kirjattu. Koko Kuopio-halli oli nyt käytössä ensimmäistä kertaa.

Gospel Riders -osastolla oli jo hyvin monetta vuotta Aki Ollikaisen tekemä minipyörä-rata, jonka kohdalle vanhemmat lapsineen pysähtyivät kokeilemaan pyörän käsikäyttöä. Kalusto on jo aika iäkäästä ja sitä rikkoutui. Aki tuli sunnuntaina päivällä mukanaan tehtaan pakkauksessa oleva pyörä vuodelta 2012, mistä oli meille suuri ilo!

Japanista näitä vielä löytyy kalliilla hinnalla. Varaosia saatiin Australiasta asti ennen näyttelyä. Sponsoreita tarvitaan tässäkin. Aki voi valaista tilannetta kyselijöil-

le. Perheille tämä on tärkeää, kun lapset saavat myös omaa tekemistä.

Rekkamies Jari Kankkunen istui uskollisesti ohjauspöydän takana molemmat päivät, kuten viime vuonnakin. Esimerkillistä sitoutumista!

Motoristikirkkojen ja muiden tapahtumien mainoksia

oli nähtävissä hyvä määrä, ja yleisölle tarjottiin Tässä on tie-lehteä ja Motoristiraamattuja. Kerrottiin monista motoristikirkoista ja tietenkin MOJ-tapahtumasta. MOJ-julisteet ja Enduro Tour -lakana saatiin hyvin näkyviin mm. ajoradan verkkoon. Verkostoituminen onkin tärkeä asia.

Kalevi Kahelinin Pielavedeltä tuoma BSA 500 ja hänen enonsa ihmeen kokenut entinen Jawa pysähdyttivät hyvin yleisöä. Satulan päällä kuva ennen entisöintiä ja teksti: ” Suuri parantumisen ihme kuuluu tapahtuneen Pielavedellä muutama vuosi sitten. Ladon taakse hylätty Kalevin enon vanha pyörä tuli toimitetuksi hoidon piiriin ja tulos on hämmästyttävä, kun tiedetään että yli viidenkymmenen vuoden vanha on tämä uuden elämän saanut pyörä.” Siinä moni muisteli isänsä tai sukulaisensa pyöriä, ja perinteinen ”minä pöhölö sen hävitin” kuultiin muutamaan kertaan. - Nuoriso oli kiinnostuneempi Jukka Soinisen tuomasta Yamaha 125 -mallista.

Lauantaina oli veteraanipäivä, joten laitoin päähäni sinibaretin, minkä myötä tuli monta juttukaveria!

Näyttelyä rakentamassa ja kävijöitä jututtamassa olivat Jukka Soininen, Pentti Puputti, Teuvo Poutiainen, Tuomo Lahtinen, Ilkka Arvio, Kalevi Kahelin, Jari Kankkunen, Aki Ollikainen, Ensio Niskanen ja Hanna Niskanen.

Sakari Kainulaisella riitti paljon tekemistä KMC:n talkoissa ja Teuvokin oli välillä myymässä makkaroita KMC:n teltalla. Yhteistyöllä asiat sujuvat.

Radan takia meille varattu paikka tuntui pieneltä, mutta onneksi edessä oli vapaata tilaa. Pitää olla ensi vuonna enemmän mukana jo suunnitteluvaiheessa.

WhatsApp-ryhmässä onkin nyt vilkasta keskustelua toiminnastamme. Yhteiset käynnit erilaisilla kinkereillä ovat hyviä, mutta säännöllisistä kokoontumisista on puutetta. Nykyinen aluevas- taava on ollut toimeensa 11 vuotta ja on nuoresta iästään huolimatta jo 68-vuotias. No, vielä jaksan pyörän starttina- pista käynnistää.

Yhteiskuvaan saatiin kolme Savon aluevas- taavaa. Kiva.

Toimeksi saaneena tapahtumaa muisteli,

Martti Olsen

Viikonloppu Larsmossa

Saapuminen Larsmon lähetykskodin pihalle oli positiivinen. Oli tilaa, hyvät maisemat ja kaikessa näkyi hyvin tehty työ, rakennukset ja piha laadukkaita.

Kun mainitaan lähetykskoti, tulee mieleen vanhat rakennukset. Suomessa lähetystyö on ollut virkeää ja voimakasta koko hengellisellä rintamalla. Lähetystyötä on tehty kaikkien seurakuntien kautta. On myös monia erityisesti lähetytyöhön perustettuja järjestöjä. Tätä kautta ajatus kulkeutuu menneisiin vuosikymmeniin. Tuolloin ulkomaan kohteisiin rakennettiin ja luotiin kouluja sekä monia merkittäviä tekijöitä, että lähetykskohteet antoivat perusturvaa, opetusta ja valmiuksia kehittyä.

Larsmo ja sen kaksi lähetykskotiä ovat eri suuntien toiminnan tulosta. Kun perustettiin lähetystyötä ulkomaille, tarvittiin myös tänne lähettäjämaahan toimintakeskuksia. Siitä on kulunut jo vuosikymmeniä. Itselläni oleva, hieman negatiivinen mielikuva perustuu paikkoihin, joissa kävin jo nuorena, 1970-luvulla. Jo tuolloin paikat ja rakennukset olivat mielestäni iäkkäitä. Rakennukset tehtiin talkoovoimin ja saatavilla olevilla materiaaleilla. Kun on tottunut matkustamaan tämän aikakauden hotelleissa ja kylpylöissä, on tottunut tiettyyn tasoon. Uudet sängyt, WC ja kylpyhuone ovat huoneessa omassa käytössä. Lomakohteiden ilmanlaatu tuottaa minulle ongelmia. Nenä tahtoo tukkeutua liinavaatteiden tuoman pölyn kautta. Moni voi ajatella pölyn olevan liikaa, mutta tekstiilit itsessään tuottavat tekstiilipölyä. Jokainen pesu saa kuiduissa eloa. Siksi kotona liinavaatteita vaihdettaessa imuroin ne heti. Imuroin myös sängyn joka päivä. Ihmisen iho tuottaa melkoisen määrän kuivaa kuonaa. Tästä päästään vihdoinkin alun epäilykseen, miten selviän majoituspaikassa? Missä WC? Mikä on patjojen ja sängyn kunto? Mikä on äänieristys seinissä? Paljon ongelmallisia pohdintoja. Tästä syystä en yleensä yövy missään kokoontumisissa. Yöuni on tärkeää tässä vanhuuden iässä.

Saapuminen Larsmon alueelle

Kyllä, tieto siitä, että kaksi paikkaa ovat tien eri puolin piti paikkansa. Ensin kurvasimme Reijon paikkaan, lähetykskotiin, josta Ruotsalaisen Reijo on tehnyt vuosia päivityksiä. Joka viikko! Savusauna tänään! Maailman parasta juustokakkua! Mahtava paikka! Mielessäni olivat nämä Reijon päivitykset, mitä se aina höpöttää.

Pihamaalla eteen avautuu merellinen maisema. Elokuvin raikas luonnon kuvakohtaus. Piha-alue on tasainen, oli toinen huomio. Pysäköintitilaa on jalkapallokentän verran. Kolmas ajatus oli, että Reijo on tehnyt täällä hommia. Oli nimittäin vimpan päälle taidolla ja huolella tehty kokonaisuus. Esitinkin Reijolle toteavan kysymyksen, kun hän tuli vastaan tervehtimään. Ethän oo täällä tehnyt paljoo? Noo..., onhan noita seiniä pane-loitu ulkoa ja onhan täällä piha-alueella maata täytetty ja tasoitettu. Tai oikeestaan, kaikki on pantu uusiksi!

Gospel Riders -viikonloppuna perjantaina oli varattu aikaa saapumiseen,

saunomiseen ja makkaranpaistoon. Näin oli tiedotettu. Sisälle saavuttua tuli vastaan ruoan tuoksu. No, täs olis kyllä vielä keitto, jos maistuu? Reijo on ihana vääräleuka. Pöydällä oli iso kattilallinen tosi hyvin maustettua jauheliuhakeittoa, jossa ei tarvinnut muistella Tuntemattoman sotilaan elokuvan kohtaa. Sattumia oli. Keitto oli lihaisa. Niin, pöydällä sattui olemaan juustokakkua, kranssipullaa, patonkia jne. Olimme matkalla kyllä syöneet Hirvaskankaalla, mutta nyt ruoka maistui. Otin oikein lisääkin. Aivan huippusaapuminen. Oli grillimakkarakin ja saunomista.

Lauantai oli rauhallinen päivä. Varhainen herätys, kun aamuaurinko paistoi jo viiden jälkeen ikkunasta sisään. 7.30 oli jo aamuhartaus, jonka pidin. Aamupala tuon jälkeen. Aamuohjelmaa ja sitten syömään. Päiväohjelma ja Reijon 70-vuotisjuhlat. Ruokaa ja paljon erilaisia kakkuja. Söin yhdellä kertaa kolmea eri täytekakkua. Vähän ohjelmaa ja syömään. Sitten saunaa ja makkaraa. Ilta-pala päätti päivän! Rauhallista syöntiä siis koko päivä.

Reijon kysyvä katse, tarjotaanko me näin monelle, riittääkö kakut?

Hienoa viikonloppua kuvaava kuva kevätkokouksesta. Kaikki meni hyvin, aikataulut ja ohjelmat. Porukka oli aina rauhallisesti ja hartaasti.

Sunnuntai oli viikonlopun päivistä virallisin. Kerholla on kaksi virallista kokousta; kevät- ja syyskokous. Keväällä tarkastetaan menneen vuoden toiminta ja talous. Syksyllä katsotaan tulevaan ja käsitellään tulevan vuoden suunta, talous ja toiminta. Henkilövalinnat tehdään myös syyskokouksessa.

Jukka Parkkinen

Vastuukantajapäivät olivat sopivasti tiiviissä yhteydessä kevätkokouksen -ja Reijon syntymäpäivien kanssa. Arto Koivukoski piti vastuukantajapäivillä kaksi raamattutuntia. Smoto, Suomen Motoristit ry kertoi ajankohtaista tietoa tulevasta lakiehdotuksista liittyen moottoripyöräilyyn. Illat menivät saunoessa ja grillaillessa.

Syntymäpäivillä

Larsmon viikonlopulla oli monta teemaa. Reijo Ruotsalaisen 70-vuotissyntymäpäivät olivat hyvä syy kokoontua vastuukantajapäiville, pitää kerhon virallinen kevätkokous ja tietysti synttärät.

Reijohan oli esittänyt avoimen kutsun ystäville, tervetuloa minun 70-vuotisjuhliin. Joten kaikkihan ovat tuolla jo paikalla, niin yhdistetään kolme asiaa.

Tuollainen hyväsydäminen motoristi, motoristin asussa, on kuva Reijosta meillä kaikilla.

Nyt oli ihan toisin, kuvat puhukoot puolestaan. Oli hyvät synttärät. Kiitos Reijo! Herra kanssasi kulkekoon.

Jukka Parkkinen

Reijo vaimonsa Eiran kanssa, molemmat niin onnellisina.

Syntymäpäiväsankari kuuntelee aivan ihmeissään kerhon Presidentin Ilpo Varhan infoa Harrikka-lahjoihin liittyen.

Motoristikirkkoja

Alppila, Helsinki

Alppilan kirkko

Vielä kerran Alppilan kirkolla!

Vapun jälkeisenä sunnuntaina Linnanmäen huvipuisto lepäsi auringon paisteessa. Tien toisella puolella olevan rakennuksen eteen oli kokoontunut iso

joukko motoristeja värikkäine pyöriineen. Alppilan kirkossa oli alkamassa motoristimessu. Väkeä oli lähes sata. Pitkämatalaisimmat olivat tulleet Hämeenlinnasta, Loviisasta ja Kouvolasta.

Kyseessä oli neljäs motoristimessu

Alppilan kirkolla Helsingin tuore aluevastaava Jouni Rantanen ja edeltäjät Hannu Häivölä ja Toivo Yrjölä.

Kallion seurakuntaan kuuluvassa Alppilan kirkossa. Lähes 70-vuotias kirkkorakennus on palvellut Helsingin alueen gospelridereitä talven kerhoiltojen kokoontumispaikkana yli kymmenen vuoden ajan. Alppilan kirkolta starttasi liikenteeseen myös 7xSF-kiertue vuonna 2012.

Tämän vuoden motoristimessu oli antoisa ja pani miettimään hengellisiä asioita. Rukoussunnuntain saarnan piti Erkki Kuusanmäki, joka alkuun haastatteli Hannu Häivölää kirkkopyhän aiheesta, rukoilemisesta. Messun laadukkaasta musiikista vastasi kanttori Dagmar Öunap, jonka bändissä soittivat muusikot Juha Pöysä, Olli-Pekka Kankimäki ja Marko Luik. Dagmarin ryhmän lisäksi messussa esiintyivät kamarikuoro SonorEnsemble sekä lauluryhmä Katharina Bäckman, Hilla Halla-aho ja Sirkku Kuusanmäki.

Messun jälkeen komean pyöräristön nähtyämme oli kirkkokahvit. Kirkkokahvilla törmäsimme kahteen nuoreen, jotka olivat kiinnostuneet kristillisestä moottoripyöräkerhosta. Toivotimme heidät tervetulleiksi ajeluille. Nuoria jäi kyllä vähän mietittävään porukkamme keski-ikä. Mieleen jäi myös herttainen vanhempi rouva, joka sanoi odottavansa joka vuosi Alppilan motoristimessua, vaikka pyörää ei ole koskaan omistanutkaan.

Messun tunnelma oli iloinen, mutta samalla haikaa. Istuimmeko viimeisiä kertoja Alppilan kirkon motoristimessussa? Kallion seurakunta on päättänyt luopua kiinteistöstä kesällä 2025. Syynä ovat tulevat kalliit remontit ja samanlaisesti laskevat kirkollisverot. Ongelma on sama useimmissa Suomen seurakunnissa. Päätös luopua kirkosta on ollut varmasti vaikea. Alppilan kirkko on ollut suosittu kohtaamispaikka. Siellä on järjestetty suomenkielisten messujen lisäksi kiinalaisia, afrikkalaistaustaisia ja virolaisia jumalanpalveluksia. Rakennuksessa on ollut yhteisöruokailuja, koripallohalli nuorisolle yms. Nyt täytyisi löytää uusi paikka monille toimijoille.

Kirkon aktiivit sanovat rukoilevansa, että toiminta voisi jatkua uudella konseptilla. Kotimatalla tarvittiin vähän pienempää rukousapua. Polttoainetta tankatessa mieheni Pertin pyöränavain vääntyi bensaluukku avatessa. Kun Pera suoristi avaimen ja laittoi sen virtalukkoon, niin sinnehan se jäi jumiin. Kuin ihmeen kaupalla avain irtosi ja varaavainkin löytyi matkasta. Olisi ollut nolo juttu tilata hinausauto kevään ensimmäiselle kirkkoreissulle.

Sonja Hellén-Nieminen

GR-nainen!

Varaa allakkaasi 30.8.-1.9.2024 viikonloppu KokoNainen pystymettä tapahtumaan Karmel kodille Hämeenkyröön.

Olet lämpimästi tervetullut paikalle jo perjantaina klo 16 alkaen.

Ohjelmassa rukousta, raamattuopetusta, laulua, saunomista, ilojen ja surujen jakamista, hyvää ruokaa, ystävien kohtaamista, GR-missikisat sekä jännittävää yllätysohjelmaa.

Osallistuminen ei edellytä kerhon jäsenyyttä eli voit ottaa mukaan ystäväsikin.

Kerhon nettisivuille on tulossa lisätietoa.

Lappeenranta

Eläkkeellä oleva pastori Erkki Mäkelä Lappeenrannasta soitti kevättalvella. -Suunnittelen toukokuulle motoristikirkkoa Lappeenrannan satamaan. Voisiko Gospel Riders toimittaa motoristiraamatuja? Kyllä onnistuu, kunhan kerhon jäsen on niitä antamassa.

Motoristikirkko oli kolmevaiheinen. Keskustassa kirkon vieressä oli katu ja pysäköintialue varattu motoristien kokoontumiselle. Vapaaseen yhdessä-oloon oli varattu tunti. Tuon jälkeen oli mahdollisuus käydä ehtoollisella kirkossa, minkä jälkeen oli paraatijajo kaupungilla. Itse motoristikirkko oli satama-alueella omana tapahtumanaan.

Eri vaiheiden aikana kävin Erkiltä kysymässä, miten menee? - Jännittää! Pastori oli organisoinut, hankkinut lupia ja oli seurustelemassa motoristien kanssa pysäköintialueella. – Ennen klo 12:ta hän ilmoitti kuuluvalla äänellä, että menen nyt kirkkoon, saa tulla vapaaehtoisesti ehtoolliselle.

Ehtoollisen jälkeen Erkki oli valkoisen Honda VFR:n puikoissa. Paraatin jälkeen hän seisoj valmiina pitämään motokirkon. Eli, hän oli mukana kansan parissa koko ajan. Fyysisesti ja sydämeään. Kun kirkko satamassa oli ohi, kävin taas kysymässä hengästyneeltä mieheltä: Miten nyt menee? - Vieläkin jännittää, että miten kaikki menee.

Jukka Parkkinen

Loistava musiikki on yhdistävä tekijä erilaisissa tapahtumissa. Musiikilla luodaan levollisuutta tai levottomuutta. Motoristikirkko tarjosi rytmiä ja hyvää mieltä. Kun Lappeenranta on kyseessä, oli viisasta nostaa esiin Pave Maijasen musiikki. Jazz Memorial band oli musiikin päävastuussa. Pyörien moottoreiden ylistys kesti 5 sekuntia pastori Erkin käsimerkin ohjauksella.

Satama-alueella oli kirkon aikaan hyvin porukkaa. Vety- ja Atomigrillit olivat koko ajan pientä jonoa täynnä. Selvästi tapahtuma kokosi motoristien lisäksi tavallista turisteja kuin kylän omaa väkeä.

Kerimäki

Kerimäen motoristikirkko saatiin viettää kauniissa säässä ja paikalle saapui kuutisenkymmentä motoristia.

Kuvat: Timo Sund

Alueuutisia

Aluevastaavien kuten muidenkin alueen vapaaehtoisesti työskentelevien on hyvä välillä vaihtua. Suositus on, että kerran vuodessa olisi hyvä tarkastella vastuunkantajien tehtäviä: Kuka tekee ja kuka saa luvan huilata? Ei ole tarkoitus, että samat henkilöt kantavat vastuun toiminnasta vuodesta toiseen. Toki on tilanteita, missä halukkaita tehtäviin ei löydy, mutta asiaa kannattaa rohkeasti kartoittaa joka vuosi.

Botnia-alueella Timo Qvist halusi luopua aluevastaavan tehtävistä. Uusi henkilö löytyi, ja Håkan Häggblom aloitti tehtävässä.

Myös Etelä-Pohjanmaa sai uuden aluevastaavan. Arto Koivukoski jatkaa Timo Nikon työtä alueen toiminnan kehittämisessä.

Satakunnassakin on tapahtunut muutoksia. Siellä on ollut kaksi aluevastaavaa, joista Minna Järvinen on muuttanut Rovaniemelle. Ismo Peltola jatkaa aluevastaavana ilman Minnaa.

Bothnian uusi aluevastaava Håkan Häggblom.

Etelä-Pohjanmaan uusi aluevastaava Arto Koivukoski, joka toimii myös motoristipastorina.

Helsingin alueelle oli jo jonkin aikaa etsitty uutta aluevastaavaa. Toivo Yrjölä oli hoitanut tehtävää ja halunnut antaa sen nuoremmille. Talven aikana asiaa ruvettiin työstämään yhdessä kerhon hallituksen kanssa. Yhteistyö kantoi hedelmää ja alueen kokouksessa Alppilan kirkon tiloissa huhtikuussa aluevastaavan tehtävän otti vastaan kokenut motoristi Jouni Rantanen.

Alueen motoristit tenttasivat Jounia. Päälimmäisenä kysymyksenä ja toiveena oli saada alueelle säännöllistä moottoripyörätoimintaa. Yhdessä sovittiin näin: Viikkoajelut alkavat. Häivölän Hannu muistutti alueen motoristeja tulevasta jo hyvin suunnitellusta Alppilan motoristikirkosta ja sen vapaaehtoistarpeesta. Vapaaehtoisia löytyi. Yhdessä tekemisessä on yhteisöllisyyden voima. Toivotaan siunausta alueen toimintaan.

Ilpo Varha on hallituksen puolesta onnittelemassa Helsingin uutta aluevastaavaa Jouni Rantasta (vas.) ja kiittämässä Toivo Yrjölää (oik.) aiemmasta aluevastaajuudesta.

Uusi alue, Saarijärvi

Monissa organisaatioissa on tavoitteena suuret yksiköt. Niillä saadaan kuulema tehokkuutta. Meillä Gospel Riders kerhossa on ajateltu, että toiminnan keskiössä on ihminen, kerhon jäsen. Viime vuonna tuli uudistuksena mahdollisuus itse päättää alue, jos lähellä on kaksi vaihtoehtoa. Keski-Suomessa on myös välimatkoja. Välillä kuulee kommentteja, ettei ole toimintaa, kun on noi etäisyydet niin pitkiä.

Virpi ja Aimo Siekkinen ajattelivat, että toiminta on tärkeää. Asuinpaikkana Saarijärvi. Työpäivän jälkeen ei ole puhtia ja aikaa enää kurvata Jyväskylään. Oma alue? Ajatus esitettiin kerhon hallitukselle ja tiedustelu Jyväskylään, että miten olis, Saarijärven alue?

Sopii, oli yhteinen vastaus. Malli sopisi Suomessa muuallekin, pari aluetta tulee mieleen. Kun välimatkat ovat este toiminnalle, on järkevää, jos energiaa ja halua GR-toiminnalle löytyy, voi alue olla pienempikin. Suuri alue ei ole kerhossa tavoite tai tehokkuuden kuva.

Virpi ja Aimo Siekkinen Saarijärveltä.

Route 66 toukokuussa 2024

Osa 1

Motoristiryhmämme Chicagon Willis Towerin lasikielekkeellä.

Mieheni Matin (Masan) kanssa näimme koko Amerikan Yhdysvaltojen valtavan maan, kun huhtikuun puolivälissä aloitimme kuudella päivällä New Yorkissa, ollen sitten kymmenisen päivää Michiganissa ja kohdaten Route 66 -ryhmämme Chicagon O'Haren lentokentällä. Huoltoautoa ajamaan tuleva mies saapui vaimoineen Seattlesta sekä kaikkialta sen ja Chicagon väliltä. Muut saapuivat Helsingin lennolta.

Viime vuonna kirjoitin kerholehteen unesta ja matkasta Amerikan Route 66:lla. Unessa oli epävarmuuksia siitä, missä muut ovat. Kolmetoistapäiväinen moottoripyöräily Harley-Davidsonilla Chicagosta ensin Milwaukeeen ja

sitten kauas Los Angelesiin kymmenessä osavaltiossa kolmessa aikavyöhykkeessä oli suuri elämys ja ihmetys, millä ajoittain tosiaankin tuli pohdittua, missä muut olivat – erityisesti huoltoautossa. Reissu oli rankka, mutta erittäin antoisa. Route 66 oli ollut mieheni ja yhden toisenkin miehen unelma 16-vuotiaasta asti. Kun pari päivää kotiinpaluunne jälkeen keskikoulun luokkakokouksessa kerroin matkastamme, joku kommentoi: 'Sait toteuttaa unelmasi,' mihin spontaanisti sanoin: 'Eihän se minun unelmani ollut vaan mieheni,' mikä aiheutti ison naurunremahduksen. - Ryhmässämme oli kahdeksan pyörää ja 12-paikkainen pikkubussi ajajineen. Puolet porukasta oli Gospel Ridereita. Meitä naisia oli ilokseni yhtä monta kuin miehiäkin.

Pyörät

Pyörälläni oli sen saadesani ajettu ryhmämme pyöristä eniten (peräti 144 mailia eli 230 km), muilla vain yhdestä seitsemään mailia. Toisten pyörät olivat: Neljällä hainokkaiset mustat Road Glide Ultrat ja yksi hainvärinen (=harmaa) Road Glide, lepakkosiipiset musta Street Glide Touring Edition ja viskitulenvärinen (=punainen) Street Glide. Meistä harva oli ajanut raskasvaihteisella painavalla Harrikalla aiemmin, ja itselleni sadan kilon

painonlisäys omaan pyörääni nähden oli merkittävin haaste. Osalle meistä pyörät olivat korkeitakin. Yllätyksekseni kaasunkierto ei tuottanut mitään vaikeutta, 1750-kuutiosessa riitti jytyä vähälläkin väännöllä. - Pyöräni sivulauku avautui heti ensiajossa, yhden toisen takaboksi lähti kokonaan irti myöhemmin. Vilkkukäytäntö, vasemmalla kädellä vasemmalle ja oikealla oikealle oli haasteellista, joten toisten välissä ajaessani jätin pääasiassa vilkuttelematta automaattisesti pitkän ajan päästä pois päältä meneviä vilkkuja. Astinlaudat ovat ihana keksintö! Ryhmäajossa suht haasteellista vakionopeudensäädintä aloin opetella neljäntenä ajopäivänä. Välillä vahingossa painoin nappuloita, virtaa, pitkiä valoja, vakionopeudensäädintä tai vilkkuja. Toisilla oli edessään iso navigointiruutu ja kaikki digitaalista, mm. vauhti, mitä minä vain suunnilleen arvailin 'tavallisesta' mittarista. Pyöräni ei myöskään kertoillut renkaiden ilmanpaineista, joten sain olla huoleton. Yhden pyörän takarengas tyhjeni alusta asti ja siitä löytyikin loppupuolella naula. VIP-Zero-vakuutus kannatti olla! - Kauniiseen vihreään laina-Harrikkaani kertyi neljäntoista päivän ajoissa 4770 kilometriä. Olin kiitollinen palauttaessani pyörän ja päästyäni väsyneenä pois 'huvipuistolaitteesta'.

Olin selvinnyt Amerikan halki pääasiassa moottoripyöräiläisen Jumalalle kiitos!

Tiilitie, vanhat sillat, kiertotiet ja muut ajoalustat

Ajoimme monenlaisilla teillä seuraten US-moottoritiejärjestelmään kuulunutta 1926 perustettua ja 1985 virallisesti lakkautettua US-Route-kuuskutosta. Sitten sen jäljellä olevat osat eli historialliseksi Route 66:ksi nimetty tie on osittain maisemareitti, jota paikoin kutsutaan myös vanhaksi Route 66 -tieksi. Alkuperäinen Route 66 vuosilta 1926–30 oli osittain tehty punaisesta tiilestä ja jotkut sillat olivat katettuja tai crenomarakenteisia. Ajelimme muutamilla näillä vanhoilla teillä ja silloilla tai jo ajokunnottomien lähellä eri paikoissa matkan varrella. Hurjin tie ajaa Harrikalla oli navajoreservaatin läpi kulkeva soratie, mille päädyimme välttääksemme tukkoisen kiertotien sen jo välttääkseen kolarin vuoksi sakkautuneen päätien. Ryhmämme endurokuski sanoi: 'En kuuna päivänä Suomesa ajaisi tällaista tietä Harrikalla!' Ajaessa oli aina oltava todella tarkkana, kun teillä, huoltoasemilla, ravintoloiden ja nähtävyyksien parkkipaikoilla oli reikiä, muita epätaisuuksia, renkaiden rämeleitä tai ihan vaan viistoa sementtireunaa.

Hannele Kauppi

Allani upouusi Harley-Davidson Heritage Softail Classic.

Entisöity tiilitiepatkka Illinoisissa (Snell S. Curran Road, Auburn).

19.5.2024

Ruosteenpoistoa Porissa

Motoristeja on alkanut ilmestyä tien päälle kuin sieniä sateella, ja suurimmalla osalla on ollut taukoa yli puoli vuotta ajamisesta. Ajaminen on sisäänajettava joka kevät uudelleen, mihin moottoripyöräilijän ennakoivan ajon kurssi on lyömätön. Liikenneturvan ja Gospel Riderien MP-EAK järjestettiin Porissa lämpimänä sunnuntaipäivänä, kouluttajina toimivat gospelriderit Jari Söder ja Mika Saari, joista Mika oli saanut ajokouluttajan paperit toissa päivänä.

Kurssi koostui teoriaosuudesta sekä ajoharjoittelusta, joka toteutettiin Kirjurinluodolla isolla parkkipaikalla. Nostan esiin muutamia tärkeitä kohtia teoriaosuudesta.

Ajamaan kunnon tamineilla

Ennakoiva ajo alkaa jo siitä, että käyttää asiaankuuluvia varusteita ja toimii vastuullisen motoristin tavoin. Tähän kuuluu muun muassa se, että nukkuu riittävästi, eikä lähde väsyneenä ajamaan. Kunnon motoristi ei ikinä istu pyörän päälle ilman asiaankuuluvia, mieluiten värikkäitä ajovarusteita, vaikka lämpömittari huitelisikin lähempänä kolmea- kuin kahtakymmentä. Perusvarustus on AINA kypärä, takki, housut, kengät ja hanskat. Tai vastaavasti voi ajatella, millä varustuksella haluaa ottaa asfalttituntumaa.

Ennen starttausta

Ennen liikkeelle lähtöä tulisi silmä- määräisesti tarkistaa pyörän kunto (koska muuten viimeksi tarkistit rengaspaineet(!), renkaiden kulutuspinnat, vilkut, ketjut tai rattaat?). Pyörä ei itsessään ole turvaton, vaan kuljettaja on se, joka tekee ajamisesta turvatonta. Ajoon vaikuttavat muu liikenne, sääolosuhteet, eläimet ja aika/kiireen tuntu, joista osaan pystyy vaikuttamaan, osaan ei.

Havainnoi, havainnoi, havainnoi

Ajon aikana havainnointi on jatkuvaa, koska muuttuvia tekijöitä on joka ilman-

Jari Söder piti huolen ennakoivan ajon kurssin teoriaosuudesta. Katso kuvan slaidi tarkkaan!

suunnalla. Ajonopeus sovitetaan tilanteeseen sopivaksi, vaikka liikennemerkki suurempaa nopeutta sallisikin; näin esimerkiksi sateisella ilmalla tai hiekkaisella asfaltilla ajettaessa sekä voimakkaan valon ja varjon taitteessa, esim. ajattaessa aurinkoiselta peltoaukealta metsän siimekseen.

Katse kauas

Kaksi helposti toteutettavaa itsestään selvyyttä unohtuu usein: turvaväli ja katseen suuntaaminen kauas. Riittävä välimatka edellä ajavaan mahdollistaa sen, että näet, mitä ympärillä tapahtuu ja pystyt ennakoimaan tilanteita. Välimatka vähentää peräänajon riskiä, auttaa muita huomaamaan sinut ja ennakoimaan toimiasi, sinulle itselle jää aikaa ja tilaa toimia, ja mikä parasta: ajaminen on vähemmän rasittavaa ja tempoilevaa. Turvavälin lisäksi katse tulee ohjata tarpeeksi kauas – tämä on se sama asia, joka meiltä sujuu yleensä ihan hyvin normaalikävelyssä. Katse ohjaa liikettä,

oli liike sitten hidas tai nopea, ja sinne pyöräkin menee, minne pää kääntyy. Jos kiintopisteenä on suoran tien ainoa asfalttikuoppa, siihen pyörä todennäköisimmin osuukin.

Ajoharjoituksissa oivalluksia

Kirjurinluodon parkkipaikalla pääsimme itse kokeilemaan ajoa. Aloitimme ajoasennosta ja tukipisteistä, kertaamme sen seitsemän kertaa katseen kiinnittämisestä kaukaisuuteen, ei eturenkaaseen tai eturenkaan välittömään läheisyyteen. Hidasajoa harjoittelimme hartaudella, sehän on kaiken moottoripyöräilyn äiti. Kukin sai vuorollaan

Ajoharjoittelu alkoi oikean ajoasennon kertaamisesta.

Jari sanoitti Mikan näyttämän suorituksen, minkä jälkeen kukin vuorollaan toisti tehtävän omalla pyörällään.

Ilkan taidonnäyte esteen ohituksessa työntöohjauksella.

Suorituksen jälkeen sai välittömän palauteen ohjaajalta suorituksesta. Markus kuuntelemassa Mikan neuvoja.

ryömiä hidasajossa suoraa viivaa pitkin ja toisaalta pujoella tötsien välistä. Harjoitimme U-käännöksen tekoa kuvitellussa autotallissa, ja kuinka ollakaan: vasemman kautta on helpompi kääntää kuin oikean kautta. Kokeilepa vaikka itse!

Fysiikan lait toimivat

Mika näytti demonstraatioina jarrutustavan vaikutuksesta jarrutusmatkaan: pelkällä takajarrulla jarrutettaessa jarrutusmatka on yli kaksinkertainen kuin etu- ja takajarrulla jarrutettaessa. Kun nopeutta nostettiin 10 km/h, oli jäänösnopeus edellisen harjoitteen pysähtymiskohdassa vielä niin iso, että jalankulki- ja olisi saanut kunnan ilmalennon siinä kohdassa. Tätä demonstroitiin ison pahviarkin läpi ajamalla - moneen osaan paperi meni ja niin olisi jalankulkijakin mennyt. Kun nopeus kaksinkertaistuu, jarrutusmatka nelinkertaistuu. Eli nopeuden alentaminen neljänneksellä lyhentää jarrutusmatkaa lähes puoleen. Päivän viimeisenä harjoitteena kokeilimme esteen väistöä työntöohjauksella eri nopeuksista.

"Mä mitää kurssia tartte, mähän osaan jo kaiken!" Näinkö tosiaan?

Ajoharjoittelussa moni meistä sai huomata, että "teoriassa kaikki on helppoa", mutta kun itse lähti ajaa suoriuttamaan, ei se mopo menytäkään joka kerta ollenkaan niin, kuin viivalta lähtiessään

Porin MP-EAK -ryhmä oli mukava, ja naurua ja auringonpaistetta piisasi!

ajatteli. Moneen kertaan todettiin monen suusta, että kylä on hyvä kerrata ja kokeilla uudelleen ja uudelleen moottoripyöräilyn perusaineisia - hidasajoa, jarrutuksia ja väistöjä - jotka "itsestään selvyysinä" eivät kuitenkaan käytännössä aina mene niin kuin Strömsössä. Useampaan kertaan asian tahkominen näkyy suorituksen paranemisena, mikä entisestään motivoi harjoittelemaan lisää. Ennakoivan ajon kurssin yksi koukuttavimmista jujuista juuri onkin se, että oma harjoituksen tarve paljastuu turvallisuudessa ympäristössä ja että siinä pystyy kehittymään. Motoristi ei ole koskaan täysin oppinut. Tässä lajissa on mahtavaa oppia läpi elämän, varsinkin hyvässä seurassa!

Teksti ja kuvat:
Maarit Filppula, Malax

MOJ 2024

**MOJ pidetään
tänä vuonna 5.-7.7.
Hengen Voimaa ry:n
toimintakeskus
HUPELISSA
Tuusniemellä
Laivarannantie 2,
71280 Kosula**

MOJ meeting (tulee sanoista Message Of Joy) on Gospel Riders kerhon päihteetön koko perheen tapahtuma, johon myös kerhoon kuulumattomat ovat sydämellisesti tervetulleita.

Lisätietoja sekä ilmoittautuminen kerhon nettisivujen kautta.

Lahden alue 25 vuotta

Juhlat alueen pitkän toiminnan kunniaksi vietettiin kauniissa Asikkalassa 26. toukokuuta helpeisen sään vallitessa. Aluevastaavana on toiminut koko ajan PeeTee Juntumaa. Alue on tunnettu aktiivisesta toiminnasta ja varsin laadukkaasta tallitoiminnasta Lahdessa. Toimintaa on läpi vuoden useampana päivänä viikossa. Toimiva toiminta vaatii aktiivisia kerholaisia, hyvää mieltä ja keskinäistä kunnioitusta. Kyllä promootori pitää olla ja siinä Päivö PeeTee motoristipastori on ollut aivan oiva mies paikallaan. Kiitos lehdenkin puolesta koko alueelle. Lahden tallin tiloja olemme saaneet käyttää kokoontumisiin aina, kun on ollut tarve.

Juhlat kokoavat yhteen

Yhdessä oleminen. Kokemusten vaihtaminen, mitä sulle kuuluu? Tuo on sitä elämisen yhteisöllisyyttä. Kun järjestetään jotain, on hienoa, että porukkaa on paikalla.

Jukka Parkkinen

Juhlan aluksi oli motoristihenkinen messu Asikkalan kirkossa.

Joelko Vira

Kirkolta juhlapaikkaan Vääksyn seurakuntatotiin ajettiin letkassa upean Pulkkilanharjun ja mukavan mutkaisen Kopsuantien kautta. Suurin reitti olisi ollut 7 km, tästä tuli matkaa 52 km.

Vaino Huusko

Asikkalaiset Pekka ja Anne Lihtari sekä kanttori Leena Kanninen.

Jukka Parkkinen

PeeTee piti alueen historiikkiesityksen. Monenlaista on touhuttu 25 vuoden aikana.

Vaino Huusko

Juhlapaikalla musiikista vastari Armon Kulkurit.

Vaino Huusko

Lounas- ja kakkukahvitarjoilut toki kuuluivat ohjelmaan.

Vaino Huusko

Hengellinen palsta

Suoraa puhetta synnistä

Oletko huomannut miten vähän enää kuulee puhetta synnistä? Olemme haudanneet asian ristille Jeesuksen verahaavoihin. Toki pitääkin, risti on ainut toivomme. Mutta unohdanko synnin ja jatkan elämääni kuin mitään ei olisi tapahtunut - ja taas kohta lankean samaan syntiin? Jumalan sanan vastaiseen, mistä on tullut epäjumalia elämässäni ja asioihin, jotka erottavat minua Jumalasta ja lähimmäisistäni? Ylpeys, tekopyhyys, oman lihan vaaliminen, tekosynnit, toisen tuomitseminen, väärät ajatukset ja sanat, listaa voisi jatkaa loputtomiin ainakin omalla kohdalla. Jeesus sanoi kaksi kertaa uudessa testamentissa kohdattuun syntisen, armahtaessaan ja parantaessaan: "Sinä olet nyt terve. Älä enää syntiä tee, ettei sinulle kävisi entistä pahemmin", miehelle jonka oli parantanut Betesdan lammikolla (Joh 5:1-15) ja naiselle, joka oli rikkonut avioliiton monta kertaa (Joh.8:1-11) "Mene äläkä enää tee syntiä."

Mitä Jeesus tarkoitti sanalla: "Tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi?" Mitä Jeesus tarkoitti kehottaessaan meitä valvomaan?

Itse huomaan että jos/kun vaalin syntiä elämässäni (sanotaan vaikka että kännykkä on liimautunut käteen ja siitä voi tulla liian tärkeä), tulen välinpitämättömäksi ja uneliaaksi ja ajaudun

kauemmas Jumalasta (toki kännykkä voi myös viedä lähemmäs, riippuu mitä sieltä katsomme), en anna Sanan tulla tärkeimmäksi elämässäni enkä jaksa kysellä Jumalan tahtoa tai Hänen minulle haluamaa palvelutehtävää.

Elämä on jatkuvaa taistelua

Paavali puhuu lihan ja mielen taistelusta roomalaiskirjeen seitsemännessä luvussa. Tahtoa kyllä on, mutta kykyä hyvän toteuttamiseen ei ole. Mitä voimme tehdä? Omin voimin ja teoin emme pelastu. Jos emme välitä siitä, mitä teemme ja miten valitsemme, teemme armon halvaksi.

Kun synti alkaa houkuttaa, kolkutella tai on jo tullut lihaksi, on hyvä HETI ajatuksissa viedä se rukoillen Jeesukselle. "Herra Jeesus Kristus, armahda minua! Ole minulle syntiselle armollinen!" Kerro se heti Jeesukselle, pyydä voimaa taisteluun ja huuda apua.

Jaakobin kirjeen viidennessä luvussa (jae 16) on kehoitus: "Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte" 5:16. Synti ja sen vaaliminen voi tulla esteeksi parantumisellemme, vähintäänkin sisäiselle sellaiselle. On hyvä luottamuksellisesti jutella ja rukoilla papin tai uskonsisaren tai -veljen kanssa, kun jokin vaivaa. Käytämmekö enää ripin mah-

dollisuutta? Saamme rohkeasti julistaa anteeksiantamusta katuvalle. Lestadiolaisisaremmen julistavat: "Kaikki sinun syntisi on annettu anteeksi Jeesuksen nimessä ja veressä. Saat uskoa tämän omalle kohdallasi" Kun asia on ääneen sanottu jonkun toisen kuullen, anteeksiantamusjulistus vapauttaa. Minkä valo paljastaa sen veri puhdistaa.

"Mutta jos me vaellamme valossa, niinkuin hän (Jumala) itse on valossa, meillä on yhteys toisiimme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä." 1.Joh.1:7 Käydään siis rohkeasti armoistuimen eteen. Yhdessä ja erikseen. Jeesuksessa on ainut toivomme ja pelastuksemme!

"...Riennä, syntinen, luokse Jeesuksen, ota vastaan armo hänen armostaan. Hän kärsi ristinkuoleman, pois otti synnit maailman. Siihen luottaa saa, siihen turvata. Ristin tiellä Kristuksessa riemuitkaa. Vk.265:2 (osa)

Maarit Sund

KOKOUSKUTSU

Gospel Riders -moottoripyöräkerho ry:n sääntömääräinen

SYYSKOKOUS 2024

Aika: **sunnuntaina 1.9.2024 klo 13:00**
Paikka: **Karmel-koti**
Hahmajärventie 108
38490 Haukijärvi (Hämeenkyrö)

Käsitteltävät asiat:

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan kokouksen puheenjohtaja, sihteeri, kaksi pöytäkirjantarkastajaa ja kaksi ääntenlaskijaa
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
4. Hyväksytään kokouksen työjärjestys
5. Vahvistetaan toimintasuunnitelma ja talousarvio sekä jäsenmaksun suuruus vuodelle 2025
6. Päätetään hallituksen jäsenmäärä vuodelle 2025. Valitaan hallituksen jäsenet seuraavalle kaksivuotiskaudelle 2025-2026. Erovuorossa on kolme jäsentä. Valitaan varajäsenet kaudelle 2025.
8. Kokouksen päättäminen

Tervetuloa!
Hallitus

OSTO | MYYNTI | VAIHTO | RAHOITUS

Gesu

GR:n oma moottoripyöräliike

Palvelemme GR:n jäseniä
valtakunnallisesti.

gesu.fi

Gospel Riders -alueosastot ja yhteystiedot

Puheenjohtaja

Ilpo Varha, 040 015 0199
ilpo.varha@gospelriders.fi
puheenjohtaja@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
jasensihteeri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen
050 524 2462
pertti.kiukainen@gospelriders.fi
talous@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi
media@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
soittaa@gmail.com

Kerhotavarakauppa

Timo Sund
materiaali@gospelriders.fi

Alueosastot

Tiedot alueiden muista vastuhenkilöistä on GR:n nettisivuilla
www.gospelriders.fi

Botnia

Håkan Häggblom, 050 553 4530
hakan.haggblom@gospelriders.fi
botnia@gospelriders.fi
Pietarsaaren seutu:
Jens Sjölin, 050 505 3502
jens.sjolind@multi.fi.

Espoo

Tapio Kyllönen, 0400 262 016
tapio.kyllonen@gospelriders.fi
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Arto Koivukoski, 050 514 6761
arto.koivukoski@gospelriders.fi
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Jouni Rantanen, 044 974 9687
jouni.rantanen@gospelriders.fi
helsinki@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Juhani Laaksonen, 040 523 2605
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805
shtiina@gmail.com

Jyväskylä

Heikki Taipale, 050 517 7036
heikki.taipale@gospelriders.fi
jyvaskyla@gospelriders.fi

Kaakko (Kouvola, Kotka)

Jukka Parkkinen, 044 045 1001
kaakko@gospelriders.fi

Kainuu

Pentti "Hirachan" Heikkinen,
050 585 2852
pentti.heikkinen@gospelriders.fi
kainuu@gospelriders.fi

Keski-Uusimaa

Anu Endén, 050 566 4974
hyvinkaa@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000
ptjuntumaa@gmail.com
lahti@gospelriders.fi

Lapland (Lappi)

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
lappi@gospelriders.fi

Lännentie (Lohja)

Jari Kuparinen, 044 302 0010
jari.kuparinen@gmail.com
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Vesa Matkaselkä, 044 322 7388
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Timo Sund, 044 092 8192
pohjois.karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Markus Weckström, 050 345 7602
markusweckstrom@gmail.com
raasepori@gospelriders.fi

Satakunta (Pori)

Ismo Peltola, 040 5504627
ismo.peltola@gospelriders.fi
satakunta@gospelriders.fi

Saarijärvi

Aimo Siekkinen, 045 663 6890
siekkinen1@gmail.com

Savo (Pohjois-Savo)

Martti Olsen, 040 839 3615
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki
0400 734 240
pekka.vesamaki@gospelriders.fi
tampere@gospelriders.fi

Turku

Hannu Nurmi, 040 537 5270
hannu.nurmi@gospelriders.fi
turku@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284
viitasaari@gospelriders.fi

Gospel Riders Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312

Gospel Riders Espanja

Juan García Martínez
info@yosamotor.com
suomen- ja englanninkieliset yhteydenotot: Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462
famoso36@hotmail.com

ISSN 1235-3477

Ab Forsberg Rahkola Oy, Pietarsaari 2024